

Libris.RO
Colecția
NOUA SPIRITUALITATE

Respect pentru oamănii cărți
coordonată de

DUMITRU CONSTANTIN-DULCAN

Titlul original: *Les neuf marches. Histoire de naître et de renaître*
de Daniel Meurois și Anne Givaudan

Copyright © Daniel Meurois și Anne Givaudan
Publicat cu acordul Éditions S.O.I.S 24580 Plazac France
Copyright © 2016 Editura ȘCOALA ARDELEANĂ
pentru traducerea în limba română

Editura ȘCOALA ARDELEANĂ
Cluj-Napoca, str. Mecanicilor nr. 48
Redacția: tel 0364-117.252; 0728.084.801
e-mail: office@scoalaardeleanacluj.ro,
redactie@scoalaardeleanacluj.ro
Difuzare: tel/fax 0364-117.246; 0728.084.803
e-mail: difuzare@scoalaardeleanacluj.ro,
esadifuzare@gmail.com
www.scoalaardeleanacluj.ro

Descrierea CIP este disponibilă
la Biblioteca Națională a României

ISBN: 978-606-797-093-7

Editor: Vasile George Dâncu
Coperta: Ioachim Gherman
Redactori: Marius Nenciulescu, Sandra Cibicenco
Tehnoredactare: Alexandra Mureșan

DANIEL MEUROIS
și
ANNE GIVAUDAN

CELE NOUĂ TREPTE **O privire spirituală asupra** **genezei ființei umane**

Cuvânt înainte de
Dumitru Constantin-Dulcan

Traducere de
Roxana Bauduin

Cluj-Napoca, 2016

CUPRINS

Cuvânt înainte de DUMITRU CONSTANTIN-DULCAN.....	9
Câteva considerații după scriere și înainte de lectură.....	15
Prolog.....	19
Capitolul I OCTOMBRIE.....	27
Capitolul II NOIEMBRIE.....	51
Capitolul III DECEMBRIE	81
Capitolul IV IANUARIE	105
Capitolul V FEBRUARIE	133
Capitolul VI MARTIE	157

Capitolul VII
APRILIE 191
Capitolul VIII
MAI 213
Capitolul IX
IUNIE 237

CUVÂNT ÎNAINTE

Cartea celor doi autori, Daniel Meurois și Anne Givaudan, intitulată *Cele nouă trepte*, este, așa cum și subtitlul cărții ne spune, o privire spirituală asupra genezei ființei umane. Este povestea inedită a întrupării, undeva în SUA, a unei ființe, Rebeca, întâlnită de către autori într-un mod cu totul particular: călătoriile efectuate în afara corpului fizic.

Pentru cititorul neavizat asupra posibilităților de a avea experiențe extracorporale trebuie aduse lămuriri asupra acestui fenomen neobișnuit, dar nu exclus.

Experiențele *out of the body* sunt un argument în favoarea experiențelor la limita vieții, despre care am oferit mai multe detalii în cartea *Mintea de dincolo. Sinteza și semnificația experiențelor morții clinice*.

În scrierile antice sunt relatate astfel de experiențe în Tibet, China, India, Egipt, aparținând unor mari maștri inițiați în tehnici speciale orientale. Este citată chiar o afirmație a unui astfel de „explorator cosmic spiritual”, în

care face observația că poate descrie aspectul unor planete fără să cheltuie imensele sume pe care le comportă cercetările cosmice actuale cu vehicule cu sau fără echipaj uman. Sunt deja menționate astfel de confirmări ale unor descrieri pentru planeta Marte.

William Buhlman, un proeminent cunoscător al domeniului, spunea textual că nu este nevoie să ai o experiență la limita vieții pentru a accede la misterele Universului. Avem la dispoziție inclusiv călătoriile voluntare extracorporale.

În lumea modernă, tehnica de inducere a unei stări propice experiențelor extracorporale este introdusă de Robert Monroe, ale cărui cărți au fost traduse și la noi (*Călătorii în afara corpului* și *Călătorii îndepărtate*, Editura For You).

Robert Monroe, de profesie inginer, povestește că a avut spontan, fără nicio implicare a voinței, prima experiență extracorporală în 1958. Ulterior a creat Institutul Monroe în care a solicitat colaborarea a numeroși oameni de știință pentru a studia fenomenul. A elaborat de asemenea o tehnică de inducere a stărilor necesare acestor experiențe, punând bazele unei școli care funcționează și în prezent.

Pentru edificare, să-l ascultăm pe R. Monroe descriindu-și propriile experiențe. Este o stare în care, deși te afli în afara corpului fizic,

ai controlul conștient al propriilor acțiuni. În acea stare te poți deplasa oriunde, indiferent de distanță, lent sau aproape instantaneu. În starea de extracorporalizare se poate străbate orice mediu fizic - plăci de oțel, ziduri, apă sau pământ.

Monroe menționează de asemenea posibilitatea de a explora alte planete din galaxie sau de a pătrunde în adâncimi enigmatice de univers.

Ca inginer, Monroe explică simplu această capacitate. Conștiința umană este de natură non-fizică și, grație acestei proprietăți, străbate orice mediu fizic. Mai exact, conștiința este doar un câmp de energie modulator în semnale purtătoare de informații redade printr-o frecvență specifică. Este, altfel spus, un câmp de frecvențe și, ca urmare, poate penetra orice structuri care sunt în ultimă instanță tot niște câmpuri de frecvențe diferite.

În Institutul său, R. Monroe efectuează o serie de studii științifice asupra sa și a altor subiecți antrenați pentru experiențe extracorporale, în timpul și în afara acestora.

Deoarece sunt convins că mulți sceptici, care nu au nicio informație despre astfel de experiențe, vor rămâne neîncredători în aceste posibilități, voi reda câteva din observațiile lui Stuart W. Twemlow, medic psihiatru, Șef al

Serviciului de Cercetare al Spitalului „V.A. Topeka”.

Starea propice experienței extracorporale se manifestă printr-o relaxare profundă, cu un ritm cerebral înscris pe o electroencefalogramă, de tip teta de 4-6 c/s, cu incidența mai redusă.

Starea de relaxare era neobișnuit de profundă, încât subiectul nu răspundea la niciun stimul exterior.

Același medic publică observațiile sale pe un lot de 339 de voluntari care au întreprins călătorii extracorporale, raportând că au fost întâmpinați de ghizi spirituali sau au întâlnit alte ființe cu rol de îndrumători în lumea de dincolo, aidoma persoanelor care au suferit o moarte clinică.

Așadar, putem conchide că experiența de călătorie extracorporală a celor doi autori, Daniel Meurois și Anne Givaudan, în care au întâlnit o ființă dispusă la confesiunea propriei întrupări, este reală și că cea care experimentează nu este decât propria noastră conștiință, capabilă spontan sau prin antrenament să-și adapteze frecvența de exprimare noilor dimensiuni de univers explorate.

Pentru o înțelegere cât mai completă a circumstanțelor în care o ființă din lumile eterate ale spiritului își continuă experiența în lumea fizică, cititorul poate apela și la lucrarea

noastră *Mintea de dincolo. Sinteza și semnificația experiențelor morții clinice.*

Momentul de întâlnire a Rebecăi cu autorii nu este ales întâmplător. Ea le spune partenerilor săi de călătorii în eter că a fost trimisă de către ghizii săi acum pentru că: „Pământul are nevoie de iubire mai mult decât oricând... și oamenii trebuie să înțeleagă mai mult ca niciodată! E timpul să aflăm mai multe despre Viață, despre noi, de unde venim și unde mergem pentru a învăța să ne iubim și să ne prețuim mai mult” (p. 24).

Își dorește să fie o lecție fără profesor, fără dogme, fără fanatisme, să fie o punte de legătură între o lumină și o altă lumină, pe care să o ascultăm și să o primim în adâncul sufletului, încercând să ne însușim Esențialul, după cum se exprimă Rebeca.

Cititorul va avea în mână o carte care îl va plimba printr-un univers miraculos al întrupării, al genezei unui om, la care concură Cerul și Pământul cu energiile lor și mai ales cu fantasticele lor lumini înscrise într-o fascinantă policromie. Va vedea cum mama este în centrul preocupărilor întregului Univers, căreia îi încredințează în dar miraculoasa povară a zămislirii ființei omenești. Va vedea cum abdomenul mamei este încontinuu străfulgerat de lumini trimise din țăriile Cerului și

incandescența Pământului, va descoperi cât de necesar este dialogul cu ființa aflată pe cale renăscândă, cât de importante sunt sentimentele de iubire ale ambilor părinți pentru sănătatea și viitorul noului venit.

Formați la școala unui materialism rece și rigid, avem falsa impresie că în pânțele mamei este o ființă absentă la orice atenție din partea părinților. Gravă eroare: acolo este un adult cu toate atributele specifice minții de adult. Mă limitez la afirmație. Cine poate înțelege să înțeleagă!

Nu mai puțin noi și derutante sunt informațiile referitoare la programarea din alte dimensiuni a conștientului și a numelui celui care urmează să vină în lumea bucuriei și a suferinței.

Într-o logică absolut pământească, ni se atrage atenția chiar și din sfera de dincolo de noi despre rolul nociv al poluării și efectul de dereglare endocrină a organismului feminin, care antrenează mai multe avorturi spontane până ce reușește în final să păstreze sarcina.

În concluzie, suntem în prezența unei cărți cu o prodigioasă ofertă de informații despre cel mai miraculos fenomen uman - venirea pe lume.

Dumitru Constantin-Dulcan

CÂTEVA CONSIDERAȚII DUPĂ SCRIERE ȘI ÎNAINTE DE LECTURĂ

S-a vorbit mult despre Naștere și despre misterul întrupării. S-a scris o infinitate de cărți pe acest subiect. Scopul nostru nu este să mai adăugăm una pentru a ne aduce contribuția pe terenul unor vaste informații de natură psihologică, religioasă și biologică.

Această carte este rezultatul unei experiențe ce ar putea fi definită ca bizară... O experiență pe care nu am căutat-o; ea ni s-a oferit spontan, iar noi am încercat să o relatăm în cele mai mici detalii.

Până acum, capacitatea noastră naturală de a ne părăsi trupurile ne-a permis să cercetăm lumile „de dincolo” și alte dimensiuni subtile.

Totuși, nicicând circumstanțele nu ne-au lăsat să efectuăm o călătorie inversă, dinspre lumile de lumină către Pământ.

De această dată, am fost solicitați să urmărim drumul unei ființe care se întrupează.

Ce se întâmplă cu un suflet ce se pregătește să vină într-un corp carnal pe care

și-l însușește în pântecele mamei? Care sunt etapele evoluției sale? Ce modificări suferă la nivel psihic? Prin ce transformări, care scapă observației medicale, trece fetusul?

Sunt întrebări pe care le-am abordat în cele nouă luni necesare redactării acestei cărți.

Trebuie să spunem de la început că nu am ales un anumit suflet pe cale de a se întrupa. Acesta a venit către noi trimis de o Voință luminoasă. Poate nu vom întâlni niciodată ființa umană în care locuiește acum.

Nu este vorba despre un om excepțional care va marca istoria, dar nici despre o inimă înglodată încă în capcanele materialității. Așa cum se caracterizează el însuși, acest suflet este doar o picătură între celelalte care au înțeles că „puterea și marile adevăruri își au locașul în inimă”. Scopul lui este acela de a servi.

Informațiile pe care ni le-a furnizat pe tot parcursul sarcinii mamei, propria sa metamorfoză și cea a embrionului, apoi a fetusului în care a învățat să viețuiască, nu constituie învățăturile unui Maestru al Înțelepciunii. Valoarea lor este alta. Am numi-o „umană”, în sensul nobil al termenului. Prin această calitate, ea ne-a emoționat pe parcursul aventurii în care am fost și martori, dar și actori câteodată.

Da, este o adevărată aventură să te întrupezi sau să te reîntrupezi pe Pământ!

Chiar dacă abordăm anumite subiecte metafizice, precum cel al reîntrupării, această carte nu este un tratat ezoteric sau o lucrare în stil „new age”.

Este vorba, în cazul nostru, despre un reportaj fără artificii, dar în care vibrează o anumită lumină, ce ne invită să respectăm Viața și șansa pe care aceasta o reprezintă. Am încercat tocmai să culegem această lumină și să o redăm cât de fidel posibil.

Dacă paginile ce urmează reușesc să aducă un plus de iubire, de tandrețe și de bucurie în fața suferinței lumii, înseamnă că și-au îndeplinit misiunea.

Respect pentru oameni și cărți

CAPITOLUL I OCTOMBRIE

- Unde te afli? Ne auzi?

Întrebările vin de la sine în speranța că, precum valurile, ele vor atinge malul spre care navigăm.

Cu doar câteva minute în urmă, am abandonat învelișul, trupurile noastre, și am pornit la drum cu încrederea în reușita proiectului drept unică busolă. Suntem doi gardieni ai lumii sufletului unde gândurile capătă diverse forme și încep să plutească asemenea unor bărcuțe extraordinare.

De când ne-am abandonat corpurile, începem încet-încet să vizualizăm imaginea celei ce a fost cândva Rebeca, pentru ca ea să apară și să-și găsească adăpost în noi.

Trăsăturile feței sale, adormite parcă, încep să se proiecteze una câte una pe ecranul nostru interior. Încetul cu încetul, puzzle-ul feței ei se întregeste, contururile ei se împregnează în conștiința noastră și, de acum încolo, o nouă lume ni se deschide înaintea.

O forță irezistibilă ne atrage în fundal, într-o tăcere deplină. Aceeași forță ne absoarbe în sânul unei imense solitudini vii și avem senzația că suntem proiectați undeva departe, dincolo de crestele înspumate ale unui ocean, dincolo de câmpii, de luminile orașelor, de stepe aride. Totul defilează cu viteza fulgerului și dintr-odată se oprește, ca și cum cineva ar pune o frână bruscă. Sufletul Rebecăi știe că a ajuns la destinație.

Suntem într-un oraș cu aer de metropolă. Privirea sufletului Rebecăi pare că plutește acum la câțiva centimetri de sol, lăsându-se invadată de lungul șir de mașini mari și de strălucirea vitrinelor. Acum putem afirma cu certitudine că ne aflăm pe continentul nord-american. Câțiva palmieri pierduți printre arbori degajează parcă o gură de aer proaspăt printre razele soarelui, în mijlocul agitației generale.

Aici suntem doar o privire care observă marile bulevarde trasate în linie dreaptă, în timp ce pe trotuare defilează o mulțime de oameni zgomotoasă și colorată care ignoră cu desăvârșire prezența noastră.

Ne abandonăm contemplării peisajului pentru câteva clipe când, deodată, începem să ne concentrăm asupra a două femei care coboară liniștite scările unui bloc luxos. Este o

mamă însoțită de fiica sa, simțim asta. Pentru ele, acestea sunt momente de seninătate. Lumina degajată de trupurile lor contrastează cu aura trecătorilor. Le citim bucuria pe față, dar sunt și multe întrebări care gravitează în jurul lor ca niște baloane de săpun ce stau gata să se spargă.

- E mama... cea mai tânără dintre ele, bineînțeles!

O voce veselă se face auzită înlăuntrul nostru sau în apropiere și, când ne întoarcem, avem senzația că am fost surprinși în mijlocul unui film. Simțim o prezență confirmată de un roi de scânteii albastre, apoi nu se mai întâmplă nimic, dar avem certitudinea totală că *ea* se află aici și că sufletele noastre se privesc față în față:

- Rebeca?

Din nou, o forță ne trage înapoi, după care ne proiectează înainte, într-un vârtej de lumină lăptoasă și răcoritoare. Reflexiile sticloase ale zgârie-norilor și strălucirile cromate ale caroseriilor au dispărut. La mică distanță, parcă unit cu noi, apare chipul pe care îl căutam, diafan, încadrat de o bogată coamă brună.

Unde ne aflăm? Nicăieri... sau în oceanul vieții... într-un loc al sufletului, într-o trecătoare creată de acesta în momentul în care își începe metamorfoza.